

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie skazanego A. D.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 29 maja 2024 r.
wniosku skazanego o wznowienie postępowania
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 23 października 2023 r., sygn. akt II AKa 278/23,
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu
z dnia 31 maja 2023 r., sygn. akt III Ko 504/22,
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Skazany A. D. pismem z dnia 28 marca 2024 r. (data prezentaty), wniósł o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 23 października 2023 r., sygn. akt II AKa 278/23, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 31 maja 2023 r., sygn. akt III Ko 504/22, argumentując m.in., że biegli sądowi stawiają wobec niego niewłaściwą diagnozę o chorobie psychicznej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepis art. 545 § 3 k.p.k. stanowi, iż sąd, orzekając jednoosobowo, odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, adwokata, radcy prawnego albo radcy Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Powyższe unormowanie pozwala więc na wstępną kontrolę wniosku o wznowienie – i to bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych - celem wyeliminowania konieczności przeprowadzania różnego rodzaju czynności procesowych związanych z wnioskiem, który w stopniu oczywistym nie może doprowadzić do wznowienia postępowania.

Lektura wniosku o wznowienie postępowania, sporządzonego osobiście przez A. D., pozwala na uznanie, iż wnioskujący nie przedstawił żadnej argumentacji, która w jakikolwiek sposób wskazywałaby na istnienie podstaw do wznowienia postępowania. Z jego treści wynika bowiem jego oczywista bezzasadność, uzasadniająca odmowę jego przyjęcia.

Zaznaczyć trzeba, że wniosek o wznowienie postępowania jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego podstawy zostały ustawowo skatalogowane (art. 540-540b k.p.k.) i postępowanie wznowieniowe sprowadza się wyłącznie do ich badania (por. postanowienie SN z dnia 15 września 2022 r., V KO 67/22, LEX nr 3485719). Sąd w ramach postępowania wznowieniowego zobowiązany jest do zbadania, czy ujawniły się nowe fakty lub dowody, wykazujące znaczne prawdopodobieństwo błędności prawomocnego wyroku. Przy czym należy podkreślić, że w sprawie o wznowienie postępowania nie dokonuje się na nowo oceny zebranych w toku procesu dowodów i poprawności przyjętych w oparciu o nie ustaleń faktycznych będących podstawą prawomocnego wyroku, nie przeprowadza się też nowych dowodów. Nie jest możliwe także poddanie ponownej ocenie opinii biegłych powołanych w sprawie, a kwestionowanej obecnie przez wnioskodawcę.

W świetle powyższego, już *prima vista* nie mógł być uznany za skuteczny wniosek dążący do wzruszenia w tym nadzwyczajnym trybie prawomocnego

wyroku, sprowadzający się do kwestionowania przyjętych przez sądy ustaleń faktycznych i wspierających je dowodów. W ramach postępowania o wznowienie, procedowanie w tym zakresie nie jest dopuszczalne. W trakcie tego postępowania przedmiotem rozstrzygnięcia nie jest bowiem kwestia odpowiedzialności karnej skazanego, której dotyczy prawomocne orzeczenie kończące postępowanie sądowe. Postępowanie wznowieniowe nie może stanowić powtórzenia postępowania apelacyjnego i nie jest swego rodzaju „trzecią instancją”, mającą służyć kolejnemu weryfikowaniu poprawności orzeczeń zapadłych w sądach pierwszej i drugiej instancji.

W tym miejscu warto podkreślić, że w dniu 15 stycznia 2024 r., w sprawie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu o sygn akt II Aka 278/23, obrońca wyznaczony z urzędu sporządził opinię o braku podstaw do sporządzenia skargi kasacyjnej w omawianej sprawie. Nie sygnalizował także konieczności wznowienia postępowania.

Należy jednocześnie wskazać, iż złożenie wniosku o wznowienie postępowania na korzyść skazanego nie jest ograniczone żadnym terminem, zatem może on to uczynić poprzez sporządzenia wniosku przez ustanowionego przez siebie adwokata lub radcę prawnego, o ile obrońca uzna, że powody do wznowienia postępowania wskazane w przepisach kodeksu postępowania karnego rzeczywiście zachodzą. W chwili obecnej brak jest podstaw do stwierdzenia istnienia takich powodów.

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[ms]